

بررسی اثر برخی از ترکیبات شیمیایی مختلف بر روی کیفیت و دوام گل بریده رز

حسین دشتی¹، حسین حکم آبادی² و منصوره یوسفی³

۱ - دانشگاه ولی عصر عجل دانشکده کشاورزی

۲ - موسسه تحقیقات پسته رفسنجان

۳- دانشجوی دوره کارشناسی باغبانی

خلاصه: افزایش کیفیت و طول عمر گل‌های بریده، یکی از مباحث مهم در فیزیولوژی پس از برداشت و صنعت گلکاری است. بطور کلی گل‌های بریده عمر بس از برداشت کوتاهی دارند. و عواملی که در این رابطه نقش زیادی دارند، حساسیت به اتیلن و ذخیره محدود کربوهیدرات‌هاست.

به منظور بررسی اثربخشی از ترکیبات شیمیایی روی کیفیت و دوام گل رز هیبرید زرد، آزمایش بر روی ۹۹ شاخه گل بریده در یک طرح کاملاً تصادفی چندمشاهده‌ای با سه تکرار (هر تکرار شامل ۳ شاخه) انجام گرفت، ۱۱ تیمار شامل: قراردادن شاخه در هر یک از محلولهای ساکاروز یا غلظتهای ۴٪، ۸٪ و ۱۲٪ به مدت ۵ ساعت، ۵ ساعت در ساکاروز ۴٪ + ۱ ساعت در نیترات نقره $amM \times 5$ ساعت در ساکاروز ۴٪ + ۱ ساعت در کلرید کلسیم ۱٪، ۵ ساعت در ساکاروز ۸٪ + ۱ ساعت در نیترات نقره $amM \times 5$ ساعت در ساکاروز ۸٪ + ۱ ساعت در کلرید کلسیم ۱٪، ۵ ساعت در ساکاروز ۱۲٪ + ۱ ساعت در نیترات نقره $amM \times 5$ ساعت در ساکاروز ۱۲٪ + ۱ ساعت در کلرید کلسیم ۱٪، ۱ ساعت در هیپوکلرید سدیم ۹٪ و آب مقطر (شاهد) در آزمایشگاه مورد مقایسه قرار گرفتند و صفات دوام گل، حداکثر قطر گل و وزن تر و خشک هر شاخه اندازه‌گیری شد. تجزیه واریانس نشان داد که تیمارها در صفات دوام گل و قطر گل در سطح ۰۰۱، تفاوت معنی‌دار دارند. سپس با استفاده از مقایسات گروهی با درجه آزادی ۱ مشخص شد که بطور کلی غلظت ۱۲٪ ساکاروز بیشترین تاثیر را روی دوام و قطر گل داشته است و تیمارهای هیپوکلرید سدیم و شاهد (آب مقطر) دارای کمترین دوام و قطر گل بودند. در غلظت ساکاروز ۱۲٪ تیمار کلرید کلسیم ۱٪ دارای بیشترین دوام گل بود و تفاوت معنی‌داری با بقیه در سطح ۵٪ داشت.

کلمات کلیدی: ساکاروز، نیترات نقره، کلرید کلسیم، فیزیولوژی پس از برداشت، مقایسات گروهی